

Op weg naar ....?

We hebben dit jaar nogal wat bewolking gehad en het lijkt er op dat de voorspellingen voor het aantal zonne-uren steeds naar beneden worden bijgesteld.

De dagen lijken nog vroeger korter te worden en het jaar 2024 loopt al op zijn eind. Zo snel gaat het.

Tegelijkertijd gaat er ook veel langzaam: het aantal problemen waar nog geen oplossing voor is, groeit alleen maar. Er wordt maar “geschoven” en “doorgeschoven” maar een uitzicht ontbreekt nog steeds. Er wordt wel paniek gezaaid: we roepen nog een extra crisis uit om er uit te komen.

De zondebokken moeten het gebrek aan argumentatie verhullen... net als het beschadigen van degene die het niet met je eens is en zo worden gevaarlijke en weinig christelijke paden bewandeld. Het is zelfs besmettelijk want het komt niet alleen in Rusland en Amerika voor. Ik vraag me af of het spreekwoord “al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt het wel” nog wel geldt. Liegen loont schijnt het.

Het is door alle verschillende –vooral financieel strijdige- belangen niet goed mogelijk om vast te stellen wat het zwaarst weegt. Maar misschien zit hem daar juist de kneep:

We hebben nog maar één weegschaal en die kent alleen geld als maat: er zijn mensen die dat te weinig hebben maar er zijn zeker te veel mensen en vooral bedrijven (maar die zijn ook van mensen) die ‘teveel’ hebben. Zij hebben daarmee de macht en de middelen om problemen op te lossen maar ze willen en doen het niet.

De tussengroep leest en praat er over, voelt zich onmachtig, soms depressief en houdt zich in de relatieve welvaart koest want ook zij hebben vooral veel te verliezen.

Er waren andere weegschalen maar die zijn in onbruik geraakt want mensen zeiden dat ze niet nauwkeurig waren en moeilijk te ijken. Die weegschalen gebruikten maten als solidariteit, mededogen, verdraagzaamheid, wijsheid, barmhartigheid en strijdbaarheid of dapperheid.

In ons individualisme zijn we verleerd daarover te praten en daarnaar te handelen. De wonderbare broodvermenigvuldiging was geen wonder maar een

pleidooi om te delen zodat honger en armoede niet meer bestaan. We zeggen dat we het niet eens zijn met het beleid maar hebben misschien wel 'geen' maatschappelijke opvatting en inderdaad geen geloof.

De titel van dit stukje was een vraag waarop ik het antwoord niet echt weet. Wel ervaar ik veel van het nieuws als deprimerend en denk ik : Dit kan toch niet de goede weg zijn. Ik ontkwam daarna niet aan een analyse, die misschien kort door de bocht geformuleerd is. Een uitweg is er wel: als voldoende mensen de goede of in elk geval geen doodlopende weg kiezen. Wie weet leidt dit stukje voor u ergens toe.

JvdB

Allerheiligen en Allerzielen

Zoals ieder jaar besteden we in onze Geloofsgemeenschap aandacht aan de viering van Allerzielen en Allerheiligen. Dit jaar doen we dat op **vrijdag 1 november 's avonds om 19.00 uur** in onze kerk. Ieder van ons herdenkt dan de overledenen uit eigen familie of kennissenkring.

Tijdens de viering zal voorganger Trees van den Broek namens en samen met de gemeenschap Linden stil staan bij de overledenen die ons in het afgelopen jaar zijn ontvallen.

Ciska van Zuijlen
Ans Driessen
Riek Vergeest
Adwiek Janssen
Mia van Zuijlen

Na afloop van de viering bezoeken we gezamenlijk het kerkhof om stil te zijn op de plaats waar veel van onze overledenen hun laatste rustplaats hebben gevonden.

Het is ook traditie dat we graflichten op het kerkhof plaatsen.

De graflichten zijn vóór het begin van de dienst voor € 1,- te koop achterin de kerk. Zoals altijd zal de 'kerkhofploeg' voorafgaand aan 1 november ervoor zorgen dat het kerkhof er goed uitziet.

Daarna is iedereen welkom in De Burcht voor de koffie.

Om even stil te staan

Uitgezwaard

We zwaaien mensen uit
ons leven
zonder het vooraf te weten

'was gezellig'
'zie je gauw'
'wel te rusten'
'ik van jou'

en wat voelde als een komma
blijkt uiteindelijk een punt

we zwaaien uit
zonder te weten
omdat je soms
niet weten kunt

Merel Morre

Maria bij De Berg

Terugblik zondag 8 september: Mariakapelletje en koffieconcert opleidingsorkest Gaudete

Op zondag 8 september (Maria-geboortedag,) is Maria door de geloofsgemeenschap Linden en meerdere belangstellenden in de bloemetjes gezet. Om 10.00 uur was er in de kerk een Maria viering in aanwezigheid van Gildebroeders omdat Maria een patroon is van ons Gilde. Na de korte dienst ging de gemeenschap, voorafgegaan door Gildebroeders van het Sint Antonius en Mariagilde naar De Berg waar al decennia een klein Mariakapelletje staat. Het kapelletje is de afgelopen tijd schitterend opgeknapt door de omwonenden Martien, Hannie en Menno. Nadat de vaandeldrager van het gilde het kapelletje op eerbiedwaardige wijze had overvendeld, plaatsten de aanwezigen hun meegebrachte bloemen bij Maria. Uit eerbied voor Maria, maar ook als dank voor het werk en de uren die de restaurateurs er in hadden gestopt. Na de bloemlegging en een kort passend woord werd de ceremonie afgesloten met het zingen van het Marialied 'Wij groeten u, o koningin'. Daarna vertrok het gezelschap naar de Burcht voor het vervolg van het programma van deze dag.

Op het buitenterras werd een koffieconcert verzorgd door het opleidingsorkest van harmonie Gaudete in Domino uit Cuijk. Het concert was mede ter ere van het 400-jarige bestaan van onze kerkklok.

De jeugdige muzikanten brachten, onder leiding van dirigent Michel van den Berg, voor de vele aanwezigen een aansprekend en feestelijk concert ten gehore. En met een toegift in de vorm een muzikale hulde 'op afstand', gebracht aan Levi Vloet, die daags daarvoor op de Paralympics te Parijs een zilveren medaille had gewonnen.

Het concert paste als een 'klok' en zorgde voor een gezellige informele sfeer. Voor herhaling vatbaar was de conclusie.

(mede dank aan Ed Tigchelaar wiens tekst –gepubliceerd op de Lindense website- we hebben gebruikt)

We horen de klok weer luïden

In het jaar van het 400 jarig jubileum van onze klok ontbrak het niet aan problemen. De wintertijd moesten we het doen met noodverwarming en daarbij was meestal een jas hard nodig. Maar hij is gerepareerd en brandde op zondag 13 oktober voor het eerst. De verlichting van het uurwerk was stuk maar brandt ook weer sinds enige tijd; de kleine wijzer niet helemaal volledig maar dat wordt binnenkort verholpen. Het duurde overigens nogal lang voordat hij kon worden aangesloten. Uiteindelijk is het raadsel opgelost. De verbindingskabel was – zo vermoeden we – kapotgegaan bij de graafwerkzaamheden t.b.v. de aanleg van het glasvezelnet ter plaatse. Misschien was de oude verlichting wel oud maar helemaal niet kapot. In dezelfde tijd konden we plotseling de klok niet meer luïden. Hij kon nog wel slaan maar het “luimechaniek” werkte niet meer. Dat is inmiddels ook weer verholpen maar daarbij kwam meer aan het licht. Dat heeft met de klok te maken. Een interessant en vrij ingewikkeld verhaal dat we bewaren voor de volgende Toren. De klok houdt ons nog wel even bezig.

Voor nu: we horen de klok weer luïden en er is geen excuus meer om niet of te laat te komen in onze vieringen...

---

17 september

Terugblik herdenking 17 september 1944

Dit jaar was het 80 jaar geleden en zoals het in de kranten was te lezen, heeft Linden op waardige wijze niet alleen de in Linden verongelukte Amerikaanse militairen herdacht maar ook alle anderen, die gevallen zijn bij de bevrijding Nederland. Die bevrijding vieren we op 5 mei 2025. We willen allen –ook de kinderen- die op welke wijze dan ook hebben meegewerkt van harte bedanken. Het is in dit verband ook fijn te constateren dat ons Gilde zo'n mooi cachet geeft aan onze Lindense ceremonies waarvan we er dit jaar verschillende van hebben mogen meemaken.

De voorafgaande bijeenkomst in de kerk stond in het teken van de verhalen van ooggetuigen, waarvan er steeds minder zullen zijn. Jammer dat per ongeluk in de uitnodiging stond dat Lindenaren zich daarvoor moesten aanmelden. Daardoor hebben nogal wat mensen de drie verhalen van ooggetuigen gemist. We nemen ze hieronder op zodat u ze nog kunt lezen.

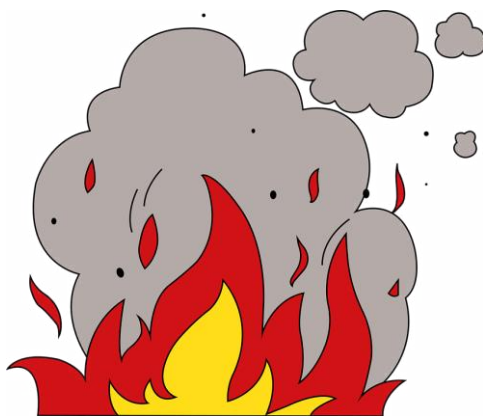
Herinneringen van ooggetuigen

Door Els van Daal en Trees van den Broek

Het vliegtuig dat op 17 september 1944 neerstortte in Linden nam deel aan de operatie Market Garden. Linden had geluk want hier was de bevrijding vanaf die dag een feit, maar op verschillende plaatsen in de directe omgeving was de oorlog niet voorbij.

Het is vandaag 80 jaar geleden. Er zijn dus nog maar betrekkelijk weinig mensen die het echt hebben meegemaakt. We hebben uit drie verslagen van ooggetuigen -nu allemaal 90 jaar of iets ouder- een fragment gekozen. Hun verhalen zijn herinneringen uit hun kindertijd, toen zij ongeveer 10 a 12 jaar waren;

Het vliegtuig, dat hier in Linden verongelukte, kwam terug van de missie in Groesbeek, hemelsbreed 15 km hier vandaan. Albert van den Broek, nu 92 jaar, vertelt wat er de dag van de luchtlanding gebeurde:

Tijdens de hoogmis van 10 uur, waar ik aan deelnam, werd dat gerommel steeds luider. Voor de pastoor aanleiding de hoogmis danig in te korten. De eerste ruiten vielen al uit de sponningen. Uit de kerk komend was het duidelijk dat er flink gebombardeerd werd langs de Duitse grens boven het Reichswald. Het was nevelig door de rook van de ontploffingen. In een weiland op de Lage Horst lag dood vee en even later werd de boerderij van Masseling getroffen. Thuisgekomen had de hele familie voor de eerste keer de zelfgemaakte schuilkelder opgezocht. Geen overbodige luxe want bijna op hoofdhoogte zaten al twee bomscherven in een houten wand. Tegen een uur of half een werd het wat stiller en staken we voorzichtig onze hoofden naar buiten om boven westelijk en noordelijk Groesbeek de eerste geallieerde parachutisten naar beneden te zien komen. Het werden er steeds meer, uit het noordwesten gevolgd door gliders(zweefvliegtuigen) voortgetrokken aan vliegtuigen waarvan de trekkabels tijdig losgekoppeld her en der om het huis naar beneden kwamen. Een zo'n kabel doorboorde het dak bij de buurman. De zweefvliegtuigen werden verder op eigen kracht glijdend, op een paar honderd meter van ons vandaan aan de grond gezet. Het achterstuk werd er snel afgehaald en de eerste jeeps en licht afweergeschut op twee wielen rolden er uit en werden naar een veilige plaats gereden. Een zo'n plaats was de boerderij van Lamers, waar de militairen van de 82-ste Airbornedvisie inkwartierden en zich ook in de boomgaard ingroeven onder camouflagenetten.

De Duitsers waren plotseling in geen velden of wegen te bekennen en hadden het hazenpad gekozen richting Duitse grens. Voor de veiligheid werd de dag verder in de schuilkelder doorgebracht want later in de middag werden schietsalvo's en granaatinslagen gehoord.

De volgende dag 's morgens kwamen de Duitsers terug via de bush- bush van de Bruuk, blijkbaar zonder te weten waar ze de tegenstanders moesten zoeken. Sluipend van korenschoof naar korenschoof, onderzochten ze de huizen totdat ze ook aan onze schuilkelder kwamen, die al in het schootsveld van de Amerikanen lag. Ze prikten met hun bajonetten in de stroslaapzakken en mijn grootvader moest mee het huis doorzoeken.

De geallieerden hadden een frontlinie opgetrokken dwars door Groesbeek. Wij kwamen daardoor in niemandsland terecht omdat de Duitsers toch wel enige afstand wilden houden.

Omdat het in onze behuizing toch te gevaarlijk werd en we voor de Amerikanen daar in de weg zaten, moesten we achter hun linie een nieuwe schuilplaats zoeken. We kwamen terecht in een grote aardappelkelder. We zaten daar met 25 personen. In de verwachting dat we snel weer terug konden hadden we alleen het hoognodige als matrassen en dekens meegenomen. We voelden ons wel een stuk veiliger zo vlak achter de Amerikanen.

Na negen dagen aardappelkelder moesten we daar weg.

Ons huis en praktisch alle huizen in het zuidelijk deel van Groesbeek werden verwoest.....

Het gezin van Albert had het geluk dat zij via de Amerikaanse kant konden evacueren naar Malden, dat ook vanaf 17 september was bevrijd.

Geert van Hal , woonde in Lent tegenover Nijmegen aan de Waal. Hij was toen bijna tien jaar. Hij vertelt:

Al snel na 17 september bleek dat de Rijnbrug bij Arnhem een brug te ver was. De Betuwe moest nog driekwart jaar wachten op de bevrijding. De hoop dat de oorlog in Lent bij Nijmegen voorbij was , was ijdel. Een aantal dagen na 17 september kregen we te horen dat alle vrouwen en kinderen uit Lent weg moesten. Mijn vader moest blijven omdat hij bij de PGEM werkte, die zorgde voor de elektriciteitsvoorziening van Gelderland. Er kwamen tijdelijk Engelse , Amerikaanse en Canadese militairen in ons huis wonen.

Mijn moeder moest met 10 kinderen evacueren naar België. Ik was de vijfde en de oudste jongen. Mijn jongste zusje Ansje was nog maar 1 maand oud. We moesten te voet naar het station in Nijmegen. Ansje was in een veilingkist gelegd en werd gedragen door mijn oudste zussen. In Nijmegen moesten we instappen maar het duurde lang voor de trein vertrok. Tijdens het wachten moest mijn zusje gevoed worden. Mama moest toen naar een andere wagon. Ineens ging de trein rijden, maar mama was nog niet terug en de wagon waarin mama zat bleef staan. We

schreeuwden allemaal in paniek: Mama is er niet. Gelukkig reed de trein na enige tijd terug en waren mama en de baby weer bij ons. Na vele uren rijden en stilstaan kwamen we aan in België bij Hasselt.

We stonden met een grote groep op een dorpsplein. Steeds gingen er mensen naar een opvangadres. Uiteindelijk bleven wij alleen over.

Niemand wilde een moeder met 10 kinderen. Wij waren bang en wilden bij elkaar blijven.

De pastoor ontfermde zich over ons en zo kwamen we, tegen de zin van de drie "pastoorsmeiden" in de pastorie terecht. Ze sneerden naar mijn moeder: "bij ons krijgen alleen konijnen zoveel jongen". De eerste nacht hadden we het erg koud. De "dames" hadden de extra dekens achter slot en grendel gehouden. De pastoor moest er weer aan te pas komen. Het kwam pas goed toen bleek dat onze mama veel beter kon koken dan de 3 pastoorsvrouwen.

Omdat Zuid Nederland bevrijd was, konden of moesten we na een aantal maanden weg uit België en kwamen we in Uden op een boerderij terecht. Daar hebben we het best goed gehad. Na bijna een jaar waren we weer terug in Lent "thuis" en zagen we papa weer terug.....

In Middelaar aan de andere kant van de Maas bij Cuijk werd hard gevochten en hielden de Duitsers langer stand. Riet Jansen was 11 jaar en heeft haar belevenissen opgeschreven.

Na ongeveer anderhalve week in de kelder en enkele mislukte vlucht pogingen moesten zij op last van de Duitsers evacueren:

's Nachts konden we bij Jan Noy slapen in de kelder. Daar bleven we ongeveer 10 dagen.

Toen moesten we weer weg van de Duitsers en wel naar Duitsland. Daar hadden we geen zin in en we bleven in Ottersum bij de molenaar, achter. Dit was maar voor enkele dagen, want van hieruit zijn we naar Duitsland gestuurd. In Hönepel hebben we overnacht. De kleine Rinus kreeg van een vrouw een jasje en sokjes. Bij een boer kregen we melk. Ten Haaf had zijn paard en wagen meegenomen. Daarop konden de kinderen plaats nemen en een beetje bagage. Van Ottersum hadden we nog wat brood en een varkenspoot meegenomen. Deze hadden we onder in de kinderwagen

neergelegd. Deze kinderwagen is er nog. Vanuit Hönepel zijn we vertrokken naar Goch. In een school hebben we overnacht en het brood en de varkenspoot opgegeten. De dag daarop zijn we bij Rees met een pont de Rijn overgestoken. De pont was heel vol. Ik kon nog net op de rand van de pont staan met de kinderwagen. Achter de kar met paard van Ten Haaf heb ik doodsangst uitgestaan want het paard werd schichtig en ik had in het water kunnen vallen. Een oude Duitse soldaat hield me in de gaten zodat ik niet van de pont zou vallen. Dat stelde me toch wel wat gerust. Weer in Holland aangekomen stonden mensen ons op te wachten. De Duitsers hadden ons door Duitsland begeleid. Hier werden we overgedragen aan Nederlandse begeleiders. Ik had al een paar klompen doorgelopen en liep toen op schoenen waarvan bij een de hak eraf was. In een kerk overnachtten we in stro. Van hieruit vertrokken we naar Velp 's Nachts sliepen we in een klooster. Een pater heeft toen mijn schoen gemaakt. Via Ede en Woudenberg zijn we naar Zeist gegaan. Hier was het Rode Kruis actief en was er ook een badgelegenheid. Van hieruit werden we ondergebracht bij boeren. Wij kregen onderdak bij een familie waarvan ik de naam niet wil noemen: een jong stel met hun vader en een dienstbode. Het was een veeboer. We konden overnachten in een zomerhuisje, bijna geheel van glas en dat in een strenge winter. We hadden al eens om dekens gevraagd maar kregen die niet. Ze hadden er genoeg, want in de lente hebben we er wel dertig buiten zien hangen. Het was een slechte plaats. We hebben veel honger en kou geleden. Met Kerstmis vroom het zo hard dat we in de keuken die we in de boerderij in gebruik hadden, onder een vloerkleed hebben geslapen. In het tuinhuisje was het veel te koud.

We kregen bieten en melk van de boer maar het was meer water dan melk. De boer had ook veel appels maar de kinderen mochten er geen van opeten. Vader was al zo verzwakt dat hij, als hij opstond, zich aan de tafel vast moest houden. De Kinderen vochten om bij de buurman, een NSB-er, de bietenmolen te mogen draaien. Zij kregen dan namelijk een boterham. Pater Wisman gaf de kinderen als ze naar de kerk waren geweest soms een boterham mee.....

Pas na 5 mei 1945 -na de Hongerwinter- konden zij terug. Maar in Middelaar stonden geen huizen meer: alles was verwoest. Na een half jaar bij familie in Malden, kregen zij een noodwoning toegewezen in Middelaar.

Drie ooggetuigen van toen vertellen over wat oorlog betekent voor mensen die er in zitten. Evacueren, vluchten, alles kwijtraken en volledig aangewezen zijn op hulp van anderen en op mensen soms van ver, die bevrijden.

Uit de historie

50 jaar Linden-groet-Linden

Er schijnen 252 plaatsen ter wereld te zijn met de naam Linden. Op alle continenten is er wel een 'Linden' te vinden, tot aan Australië en Nieuw-Zeeland toe. Meestal houdt de naam Linden verband met een lindenboom, welke in veel dorpen een plaats van samenkomst was. Tussen 6 Europese Lindens bestaat sinds 1974 de officiële vriendschapsband 'Linden-groet-Linden'. Het 50-jarig bestaan werd onlangs gevierd in het Duitse Linden Schleswig-Holstein, waar deze vriendschapsband is ontstaan.

Gerhard Schwabe, schooldirecteur in Linden Duitsland, vatte het idee op om contacten te leggen tussen zijn leerlingen en leerlingen uit andere landen met dezelfde plaatsnaam Linden. Schwabe had na deangstaanjagende ervaringen van de Tweede Wereldoorlog de jongere generatie in gedachten, voor een toekomst van vrede in Europa.

Schoolhoofd Gerhard Schwabe uit Linden-Holstein (D)

In de herfst van 1961 schreven Schwabe en zijn leerlingen brieven naar de andere Lindens in Duitsland en naar het Oostenrijkse Linden (gemeente St. Georgen am Walde), alwaar Schwabe een bondgenoot vond in zijn collega Ernst Grohmann.

Gerhard Schwabe besloot met zijn vrouw en zoon een reis te maken naar zijn collega's in Nederland en België. En zo arriveerde op een dag in 1964 de Volkswagen van het gezin Schwabe op de speelplaats van de openbare lagere school van ons Linden (destijds gemeente Beers). Het was het begin van een vriendschap voor het leven met collega Sjang Keijzers. Eenzelfde contact werd gelegd met René Vansina, schoolhoofd in het Belgische Linden (gemeente Lubbeek). Er ontstond een briefwisseling tussen de basisschoolleerlingen uit deze Lindens, de schoolhoofden verzorgden de vertaling. Er werden ook de eerste ontmoetingen georganiseerd.

Vanuit de gedachte van de vriendschapsband was het ook belangrijk om een contact te leggen met het Franse Linden: dat werd gevonden in het pittoreske Lalinde aan de Dordogne.

De contacten groeiden uit tot een officiële vriendschapsband tussen de vijf gemeenten, welke op 21 juni 1974 ondertekend werd in het gemeentehuis van Beers (NL).

Ondertekening vriendschapsband op 21 juni 1974 gemeentehuis Beers.

In 2004 trad het Spaanse Lalín (Galicië) officieel toe tot de vriendschapsband, welke sindsdien bestaat uit 6 Lindens.

Er zijn sinds 1974 vele uitwisselingen georganiseerd tussen de partnergemeenten.

Om de twee jaar zijn er de Europadagen, waarbij om beurten een van de Lindens als gastgemeente optreedt.

Er vonden uitwisselingen plaats van beroepsgroepen: agrariërs, leraren, mensen werkzaam in de zorg.

Sinds 1982 vindt er jaarlijks een jongerenuitwisseling plaats. Deelnemers zijn jongeren uit de 6 gemeenten tussen de 15 en 20 jaar; doorgaans wordt de jeugduitwisseling financieel ondersteund via het EU-programma Erasmus+.

Flashmob te Brussel tijdens jongerenuitwisseling LgrL juli 2024

Daarnaast zijn er tal van culturele uitwisselingen georganiseerd: de concertreis van Gans d'r Nève naar St. Georgen am Walde in 2015 ligt nog vers in het geheugen.

Maar bovenal zijn er tussen de diverse Lindens vriendschapsbanden voor het leven ontstaan, mede doordat bij uitwisselingen de buitenlandse gasten verblijven in gastgezinnen.

Het is zeer te prijzen dat juist vanuit Duitsland destijds de hand is gereikt naar de andere Lindens in Europa, uit vriendschap en verbondenheid. Dit onder het motto: wij verenigen mensen, geen landen, Europa zijn wij. De vriendschapsband Linden-groet-Linden laat zien dat de Europese gedachte op eenvoudige en dorpse wijze gestalte kan krijgen.

Tijdens de Europadagen van 2 t/m 6 oktober jl. in Linden Duitsland werd dan ook met een waar dorpsfeest uitgebreid stilgestaan bij het 50-jarig bestaan van Linden-groet-Linden.

Er werd een speciaal samengesteld jubileumboek gepresenteerd. De Noord Duitse televisie NDR heeft aandacht besteed aan het jubileum. Gaandeweg de jaren is de band tussen de gemeenschap Linden en de vriendschapsband Linden-groet-Linden verwaterd, mede door het groter geworden van de gemeente (Beers, sinds 1994 Cuijk, sinds 2022 Land van Cuijk).

Vooraf dankzij de jaarlijkse jeugduitwisseling is Linden-groet-Linden nog altijd een actieve vriendschapsband. Daarom ondersteunt de gemeente Land van Cuijk Linden-groet-Linden financieel.

De Europese verbondenheid is vandaag de dag nog altijd een belangrijk en actueel thema.

Vanuit die gedachte kan Linden-groet-Linden van betekenis zijn, en zou het goed zijn dat de interesse voor de vriendschapsband zou toenemen. Een grotere gemeente biedt in dat opzicht perspectief, maar het zou mooi zijn als ook vanuit Linden zelf er meer belangstelling komt voor de vriendschapsband.

Indien u meer informatie wenst over Linden-groet-Linden, dan kunt u contact opnemen met Ton Keijzers.

Zilveren Levi!

Levi Vloet behaalde op de afgelopen Paralympische Spelen te Parijs een zilveren medaille. Hij eindigde als tweede op de 200 meter in de T64-klasse.

Kers op de taart was de ontvangst door Koning Willem-Alexander en Prinses Margriet op paleis Noordeinde op 10 september jl.

Wij feliciteren Levi en zijn familie met deze geweldige prestatie!

Schoonmaak van onze Lambertuskerk

Ook een kerk ontkomt er niet aan om een keer goed schoongemaakt te worden. We willen daarom vrijwilligers/sters oproepen om op **maandagmorgen 11 november om 9.00 uur** in de kerk aanwezig te zijn. Wanneer we er samen even de schouders onderzetten is het ook zo gebeurd. Voor catering tijdens en na afloop wordt natuurlijk gezorgd! We hopen op voldoende deelnemers/sters.

De Contactgroep

Jubileumfeest Slagwerkgroep Linden zaterdag 9 november

Slagwerkgroep Linden bestaat 60 jaar!!
Dat laten we natuurlijk niet zomaar voorbijgaan.
Dit jubileum willen we graag met jullie vieren.

En wel op **zaterdag 9 november, aanvang 19.30 tot 00:30 uur in De Burcht.**

Ga mee op een muzikale reis door de tijd en geniet van onze grootste hits!

Slagwerkgroep Linden.

Het volgende nummer

Het volgende nummer van Rond De Lindense Toren komt in de week voor 1 december uit. Inleveren van kopij is tot 20 november mogelijk bij Jan van den Broek en Ton Keijzers.

Vieringen in onze Kerk

Komende vieringen in onze kerk:

Vrijdag 1 november 19.00 uur Allerzielenviering
Voorganger: Trees van den Broek
Aansluitend koffie in de Burcht

Zondag 10 november 10.00 uur Zondagviering
Voorganger: Trees van den Broek
Aansluitend koffie in de Burcht

Zondag 24 november 10.00 uur Zondagviering
Voorganger: Herman van Rhee
Aansluitend koffie in de Burcht

Zondag 8 december 10.00 uur Zondagviering
m.m.v. zanggroep 't Akkoordje (Cuijk)
Voorganger; Henk Janssen
Aansluitend koffie in de Burcht

Zondag 15 december 10.00 uur Zondagviering
Voorganger: Herman van Rhee
Aansluitend koffie in de Burcht

Dinsdag 24 december 19.00 uur Kerstavondviering
m.m.v. het Gelegenheidskoor
Voorganger: Trees van den Broek

Voor overige vieringen in onze parochie, zie: www.martinuscuijk.nl